

Arkana.

Kalle Frisklund kurerar sig.

En berättelse i fem kapitel.

I.

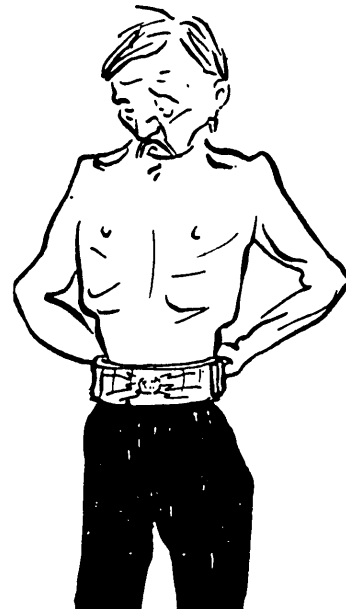
— Visserligen har jag aldrig varit sjuk och inte känner jag mig klen nu heller, sade herr Karl Frisklund till sig själv och gräpde tankfullt i tidningspacken för dagen, men jag ser ju tydligt af de många annonserna och intygen, att en människa i längden inte kan lefva frisk och sund utan *dr. Humbugrons piller*.

II.

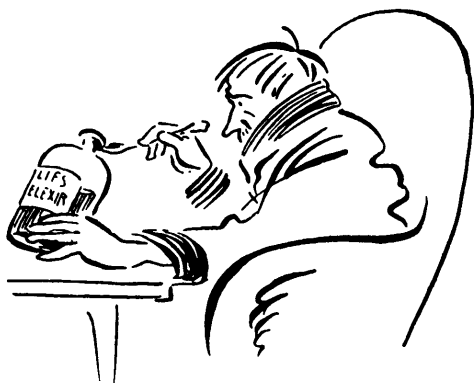

— Jag tar in ett dussin hvarannan timma, det är enda möjligheten att hålla sig kry.

III.

IV.

— Professor Lurendorffs amerikanska lifselexir skall nog hjälpa. Det står ju i annonserna att exlectret återkänkt tusentals människor till lifvet. Skada att jag inte förr kommit att rekvirera en sats!

V.

— Det var då väl, att jag kom mig för att skaffa mig *Skojmans elektriska lifballe*. Det är verkligen märkvärdigt, att jag kunnat lefva så länge utan balte!

— Nu kan jag dö lugnt, säger Frisklund, ty nu har jag pröfvat all patentmedicinen, och allt annat sådant. — Jag har gjort upp med lifvet; det är blott *en sak* som jag inte förstår: Hur jag kunde vara frisk, innan jag började medicinera?

Så vänder sig Frisklund mot väggen och *dör*.